

UDK 821.163.4.09-1

Preliminarno saopštenje

Aleksandar RADOMAN (Podgorica)

Fakultet za crnogorski jezik i književnost – Cetinje

aleksandar.radoman@fcjk.me

Adnan ČIRGIĆ (Podgorica)

Fakultet za crnogorski jezik i književnost – Cetinje

adnan.cirgic@fcjk.me

IZVJEŠTAJ O PROUČAVANJU PJESMARICE KRSTA MAZAROVIĆA IZ NADŽUPSKOGA ARHIVA U PERASTU

U ovome prilogu dat je osvrt na rukopisnu Pjesmaricu Krsta Mazarovića s početka XVIII stoljeća. Rukopis se nalazi u Nadžupskome arhivu u Perastu i sadrži svega dvije deseteračke epske pjesme, kojima je pridodat i „spisak duša“, odnosno popis peraških familija i njihovih članova. U dodatku ovoga priloga data je transkripcija pjesama, kao i fotografije rukopisa.

Ključne riječi: *Krsto Mazarović, Perast, usmena književnost, deseteračke pjesme*

U Nadžupskome arhivu u Perastu čuva se dosad neproučeni rukopis Pjesmarice Krsta Mazarovića. Ljubaznošću peraškoga župnika don Srećka Majića autorima ovoga priloga tokom marta 2017. godine omogućeni su zavidni uslovi za istraživanje toga i drugih rukopisa koji su pohranjeni u Nadžupskome arhivu u Perastu. Rukopis Krsta Mazarovića (1680–1725), nastao je oko 1710. godine i sadrži svega dvije deseteračke epske pjesme (u dodatku je dat i „spisak duša“, odnosno popis peraških familija i njihovih članova). Kako o zbirci Krsta Mazarovića nije u literaturi bilo dovoljno vijesti, a ne pominje je ni prilježni istoričar bokeljske književnosti Miroslav Pantić u svojoj monografiji *Književnost na tlu Crne Gore i Boke kotorske od XVI do XVIII veka*, to smo smatrali vrijednim publikovati pjesme koje sadrži. Upoređenjem pjesama iz Pjesmarice Krsta Mazarovića s nešto mlađim rukopisnim zbornikom Nikole Mazarovića, koji se takođe čuva u Nadžupskome arhivu u Perastu, utvrdili smo da se iste pjesme javljaju i u zbirci Nikole Mazarovića, s neznatnim ortografskim, leksičkim i obličkim izmjenama. U dodatku ovoga

priloga publikujemo prvi put transkripciju pjesama koje sadrži Pjesmarica Krsta Mazarovića, kao i fotografije integralnog rukopisa.

O životu i radu Krsta (Krila) Lukina Mazarovića nema mnogo arhivskih vijesti. Zahvaljujući istraživanjima Gracije Brajkovića i Slavka Mijuškovića poznat je njegov književni angažman koji ga stavlja u red značajnijih glasova peraške književne republike prve četvrtine XVIII vijeka. Potomak ugledne patricijske familije koja se u izvorima prvi put pominje 1334. godine, Mazarović je, kao i brojni drugi njegovi savremenici i sugrađani, književni rad spojio s ratničkim zanatom, obrevši se kao „škrivan“ na brodu čuvenoga peraškog kapetana Đura Bana, koji će na Božić 1716. godine u dračkoj luci zametnuti boj s „barbareškim“ gusarima, u kojem je malobrojna posada peraškoga vašela odnijela pobjedu nad brojčano nadmoćnim neprijateljem, pronoseći tako nadaleko slavu peraškoga oružja. U boju je Mazarović teško ranjen, a dvije godine kasnije o njemu će iscrpno pisati u djelu štampanom u Veneciji pod naslovom *Valor trionfate overo preggio di gloria nel dispregio della morte dell'intrepida nazione perastina* (*Pobjednička vrlina ili cijena slave u preziru smrti nepobjedive peraške nacije*). Na maternjem, „slovinskom“, jeziku Mazarović je u Veneciji 1712. godine štampao i jedno djelo čiji nije autor već transkriptor na latinicu i „prevodilac“ s ikavsko-ijekavskog na „peraški“ originala fra Pavla Posilovića, *Cvijet od kriposti prikoristan dječici i svakome vjernomu krstjaninu koji ga uzbude štiti često*. Ako sama knjiga nije originalni Mazarovićev rad, njegova je bar posveta napisana biskupu Marinu Dragu. Da je Krsto Mazarović imao raznovrsnih interesovanja pokazuje i jedan dokument na talijanskome jeziku iz 1711. godine u kojem je izložio prijedlog za rekonstrukciju Crkve Sv. Nikole u Perastu. Još jedan njegov rukopis na talijanskome jeziku s istoriografskim ambicijama u kojem je izložio istoriju svoje familije i biografije njenih znatnijih predstavnika, u nauci nazvan *Biografije Mazarovića*, čuva se danas u Nadžupskome arhivu u Perastu.¹

Iako obimom ubjedljivo najmanja u odnosu na druge bokeljske usmenoknjiževne rukopise XVIII vijeka, zbirka Krsta Mazarovića sa svoje dvije deseteračke epske pjesme, zavrijedila je da se na nju skrene pažnja, kako zbog utvrđivanja preciznijega popisa bokeljskih sakupljača i prepisivača usmene književnosti, tako i u cilju kompletiranja toga rukopisnog fonda, a potom i otvaranja brojnih pitanja vezanih za tipološke, žanrovske, jezičke i tematološke osobine korpusa. Mi ćemo se ovom prilikom zadržati samo na opisu rukopisa. Pod naslovom „Pjesmarica Mazarovića II“, ispisanim rukom don Gracije Brajkovića, usmenoknjiževna zbirka Krsta Mazarovića čuva se u Nadžupskome arhivu u Perastu pod signaturom R X. Na poledini papirnih korica, u koji-

¹ O Krstu Mazaroviću opširnije v. Miroslav Pantić, *Književnost na tlu Crne Gore i Boke kotorske od XVI do XVIII veka*, Srpska književna zadruka, Beograd, 1990, str. 315–326.

ma se čuva rukopis, Brajkovićevom rukom upisano je da je rukopis povezan i paginiran 4. XII 1962. godine. Sam rukopis sadrži 12 listova, odnosno 24 strane. Dvije deseteračke epske pjesme zapisane su na stranama 1–10 dok ostatak rukopisa, od 11. do 23. str. sadrži „popis duša“ različitih peraških familija. Na poledini rukopisa krupnim je slovima ispisano „Perasto“. Tematika pjesama zastupljenih u Mazarovićevu zborniku odnosi se na sukobe s Osmanlijama, a njeni protagonisti su „madžarski“ junaci Rakočija bane, Ognjeni Madžare, Svilo(je)vić Milinko i Sifarić Petar.

Rukopisni zbornik Krsta Mazarovića pisan je latiničnim pismom, u skladu s pravopisnom praksom uobičajenom za Primorje onoga vremena. Međutim, iako je riječ o svega dvije pjesme, dakle o prilično malo materijala za izvođenje tvrdih zaključaka, lako je uočiti da su njegova grafijska rješenja prilično neujednačena, tj. da za iste foneme koristi različita grafijska rješenja. Iako je moguće da je Krsto Mazarović i sâm koristio neujednačen grafijski sistem, ipak se čini vrlo vjerovatnim da je grafijska neujednačenost njegova rukopisnoga zbornika uslovljena prepisivanjem pjesama sa starijega predloška. Tako je u nekim slučajevima mogao jednostavno preuzimati starija rješenja, u nekima ih neprecizno transliterirati, a u nekima koristiti i sopstveni manir (ili manir svojega vremena), a grafijska šarolikost mogla je biti tim veća ako je predložak s kojega je Krsto Mazarović prepisivao svoj zbornik takođe nastao prepisivanjem kakva starijeg rukopisa. Takva situacija ne bi bila prva toga tipa.² Da je Krsto Mazarović imao pred sobom stariji predložak, ilustrativno pokazuje šarolikost grafijskih rješenja za fonem *č* u njegovu zborniku. Fonem *č* kod njega bilježi na više načina: 1. kao *c* (*cettu*), 2. kao *cc* (*occi*), 3. kao *çi* (*çiudan*), 4. kao *sci* (*ciascia*), 5. kao *ci* (*ciascia*), 6. kao *ç* (*rieçi*), 7. kao *çç* (*oççi*), 8. kao *cç* (*ocçi*). Nije to jedini slučaj višestrukih grafijskih rješenja za isti fonem, ali jeste najilustrativniji. Da je riječ o prepisivanju starijega predloška, rječito kazuju varijante geminiranoga *cc* / *cç* / *çç*. Naime, očito je da je Krsto Mazarović u nekim slučajevima dosljedno preuzeo starije grafijsko rješenje *cc* za *č*, a u drugima ga djelimično transliterirao zamijenivši jedan od tih znakova znakom *ç* ili čak oba *çç* – bez ikakve ortografske potrebe jer je u njegovo doba – kako je suditi na osnovu njegova zbornika i nešto mlađega zbornika Nikola Mazarovića – fonem *č* dobio grafem *ç*. Slične ortografske omaške pravio je i Nikola Burović u nešto starijem zborniku, đe smo s pozivom na Josipa Vončinu³ pokazali da je takođe bila riječ o prepisivanju sa starijega predloška.

² V. Aleksandar Radoman & Adnan Čirgić, „Rukopisni zbornik Nikole Burovića“, *Matica*, br. 68, Cetinje – Podgorica, 2016, str. 271–282.

³ Josip Vončina, „Neka pitanja o novopronađenoj *Istoriji od Dijane*“, *Forum*, XXI. godište, XLIII. knjiga, Razred za suvremenu književnost Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1982, str. 105–112.

Kao i u zborniku Nikole Burovića, i u ovoj pjesmarici se fonemi *d, l, m, n, p, r* (ne i slogotvorno), *s, t, f, h* i svi vokali označavaju onako kako se i danas pišu, a nasumično miješanje malih i velikih slova znatno je rjeđe no kod Burovića. Pojedini se fonemi javljaju kao udvojeni grafemi (bez stvarnoga odraza izgovorne vrijednosti), npr. *Hatmanna, kammi, govorilli, cettu, voddi* i sl., ali se ti isti fonemi na drugim mjestima označavaju samo jednim grafemom. Već je rečeno da udvojeno *cc* nije *c* nego *č*, a treba pomenuti i udvojeno *ss* koje označava *s* (što ima ortografsko opravdanje jer se *s* upotrebljava kao grafem za *z*, npr. *seleni*). Tragova specifičnoga alternanta poluglasnika ili labijalizovanoga *a*, karakterističnih za širu zonu, ni u ovome rukopisu nema. Slogotvorno *r* označava se kao *ar* (*bariazzi*).

Fonem *lj* označen je kao *gli* (*doglie*) i kao *gl* (*Ardegl*). Fonem *nj* je *gn* (*kgniga*). Već je rečeno kako se obilježavaju *č, s* i *z*. I fonem *ć* ima grafemske varijante: *cch* (*trecchi*), *ch* (*ronech*), *chi* (*chie*). Viševarijantno je grafemski i *đ*, npr. *g* (*nage*), *gi* (*Gianum*), *gg* (*meggu*); premda se grafemom *g* označava i fonem *g* (*drago*), iako je češće starije *gh* (*drughi*), što je svakako uslovljeno razlikovanjem *g – đ*. Grafemom *z* i udvojenim *zz* (što je svakako odraz starijega predloška) označava se *c* (*zargliene, bariazzi*). Grafem *x* označava dva fonema: *ž* (*kaxe*) i *dž* (*maxarskoga*). Fonem *š* označava se kao *sc* (*poscglite*) i *sci* (*isiscio*). Grafemom *i* označava se i *i* i *j* (*iutro*).

To bi bile osnovne grafijske odlike rukopisne pjesmarice Krsta Mazarovića. Kako nauka barata samo površnim podacima o usmenoknjiževnim rukopisnim zbirkama s Crnogorskoga primorja i kako nijedna od tih zbirki do danas nije integralno objavljena osim pomenute Burovićeve, nemoguće je izvršiti bilo kakvu utemeljeniju uporednu analizu pojedinih grafijskih rješenja. Nema sumnje da će objavljivanje tih rukopisnih zbornika biti značajno i za takve analize koje će zasigurno pomoći i pri razrješavanju pitanja autorstva i starine onih čiji su sakupljači nepoznati ili koje su nedatirane. U tome će od značajne pomoći biti i rezultati do kojih su došli hrvatski filolozi jer rukopisne primorske zbirke s obje strane granice pripadaju uglavnom zajedničkoj pravopisnoj tradiciji.

Bez pretenzija da detaljnije ovom prilikom analiziramo pjesme, ukažemo na jedan detalj koji bi mogao govoriti o tome da je interes za porijeklo vlastite porodice, iskazan u *Biografiji Mazarovića*, možda uticao i na Mazarovićev izbor pjesama uvrštenih u rukopis. Naime, pišući o starini svoje familije, koja je pripadala jednoj od izvornih peraških kazada, kazadi Smilojević, Krsto Mazarović veli: „MAŽAR (Maxar) Svilojević ili Smilojević bio je mađarske narodnosti, koji je sa ostalim izbjeglicama iz te kraljevine (koja je u mnogim ratovima krojila razne sudbine), bio prvi naseljenik Perasta. Često sam od svog oca Luke Mazarovića čuo, a on, opet, često od svog pretka Ivana

ili Zuana, sina Vukovog ili Lukinog, da je spomenuti Mažar imao neko drugo ime, ali, zbog njegovog mađarskog porijekla, stalno su ga zvali tim imenom Mažar. Sva je prilika da se u to može povjerovati, jer ime Mažar na turskom znači isto što i Ugar, a kako smo na granici, prihvatili smo mnoge riječi tog varvarskog naroda, pa tako i danas Ugre nazivamo Mađžarima (Maxarri). Vjerovatno je iz tog proisteklo i prezime Mažarović ili Mazarović za čitavu porodicu. Uostalom, spomenuto prezime Svilojević (koje se lako izopačilo u Smilojević), i koje je spomenuta porodica, međutim, zadržala, nesumnjivo ukazuje ne samo na mađarsko porijeklo, već i na pripadnost plemstvu. U to ne može sumnjati onaj ko čita istoriju, jer će u njoj pronaći da je izvjesni crni ban /'Zarni Ban'/ Mihailo Svilojević učestvovao u sudbonosnoj bici kod Varne 1442. ili 3...⁴

Da li je na bilježenje pjesama u kojima su protagonisti mađarski junaci Krsta Mazarovića zaista ponukala porodična tradicija ili su po srijedi razlozi druge prirode možda i nije od posebnoga značaja. Publikovanjem pjesama iz njegova obimom nevelikog zbornika namjera nam je skrenuti pažnju na ovoga zaboravljenog zapisivača (ili prepisivača) našega usmenoknjiževnog blaga i aktuelizovati nepravedno zanemareni korpus najstarijih zapisa naše usmene književnosti.

⁴ *Analisti, hroničari, biografii*, priredio Miloš Milošević, Obod, Cetinje, 1996, str. 220–221. (prijevod Anita Mažibradić)

1.

Diže vojsku [paša] Seidija
I kupi je [polak] Biograda
Prema njemu [Rako]čija bane
Ispod bijela [grada] Kološvaja
Odonle se paša podigao
I otide u Ardelj bijeli
I došo je iznad Kološvaja
Spored vojske Rakočije bana
Rakočije šatorovi bijeli
Seidini bijeli i zeleni
I Seidin od svile zelene
Na njemu je alen kami dragi
Sved se paši večerati vidi
I bez svijeće i bez mjesečine
Ban sedeći hladno vino pije
Svojijem zetom i mladijem sinom
Bane im je lijepo govorio
Kada sautra na pašu udrimo
Vami paša meni zelen šator
I šatorom alem kami dragi
Ovo veli Boga ne spominje
Tu se zgodi Maleta vojvoda
Ovdi se je banu [zafalio]
A bogami bane Rakočija
Sutra ću ti [pašu] uhfatiti
I sarukom savezati ruke
I vezana preda te dovesti
Neka činiš što je tebi drago
To govori Boga ne spominje
To se bješe i do paše čulo
Kada šutra dan bio svanuo
Izišo je paša Seidija
Izišo je pred šator zeleni
Roneć suze niz bradu bijelu
Tu se nađe Đanum buljubaša
Dobro mu je jutro nazivao
I ove mu riječi govorio
Kaži meni paša Seidija

Koja ti je golema nevolja
Da toliko grozne suze roniš
Veli njemu paša Seidija
Nevolja m je Đanum slugo vjerna
Gledaj dolje u vojsku banovu
Šatorove bijele i crljene
Ono su ti Maleta vojvode
Sinoć se je banu zafalio
Da će mene pašu uhfatiti
I sarukom [savezati] ruke
Jošter veli [paša] Seidija
Da mu dođu dva čauša mlada
I dovedu Topuz-delibašu
Da mu kaže đe će udariti
Otidoše dva čauša mlada
Dovedoše Topuz-delibašu
Celeova mu ruku i kolino
I veli mu paša Seidija
Da ti kažem vjerna slugo moja
Đe ćeš sautra s vojskom udariti
Što je ono od po polja ravna
Od po polja do vode Marice
Đe se vide krštaci barjaci
Ono su ti Peja Kulišića
Dokle paša vojsku uredio
U to Đanum kavgu zametnuo
I doziva Maletu vojvodu
Hod na medan Maleta vojvoda
Sinoć si se banu zahfalio
Da ć našega pašu uhfatiti
Al na medan Maleta ne smije
Neg izide Pejo Kulišiću
Obje su se vojske udarile
Sreća prispje paši Seidiji
Jer pogubi vojsku Rakočinu
I od vojske niko ne pobježe
Nego samo Rakočija bane
Ali ne bi ni on pobjegao
Neg ga ćera luda adžamija
On pobježe gradu Kološvaru

I odonle tanku knjigu piše
I posla je u Kašiju bijelu
Pošljite mi lagane intove
Turci me su mnogo obranili
Dokle knjiga u Kašiju dođe
U to umrije Rakočija bane
I Turci mu Ardelj osvojiše
Glas dopade kralju njemačkomu
Da je umro Rakočija bane
I Turci mu Ardelj osvojili
Zato kralju [vojsku] uredio
I poslo je u Kašiju bijelu
I dovede sina Rakočina
I hrani ga kod svoga kolina
A u Beču gradu bijelomu
I sada je k Beču bilu gradu.

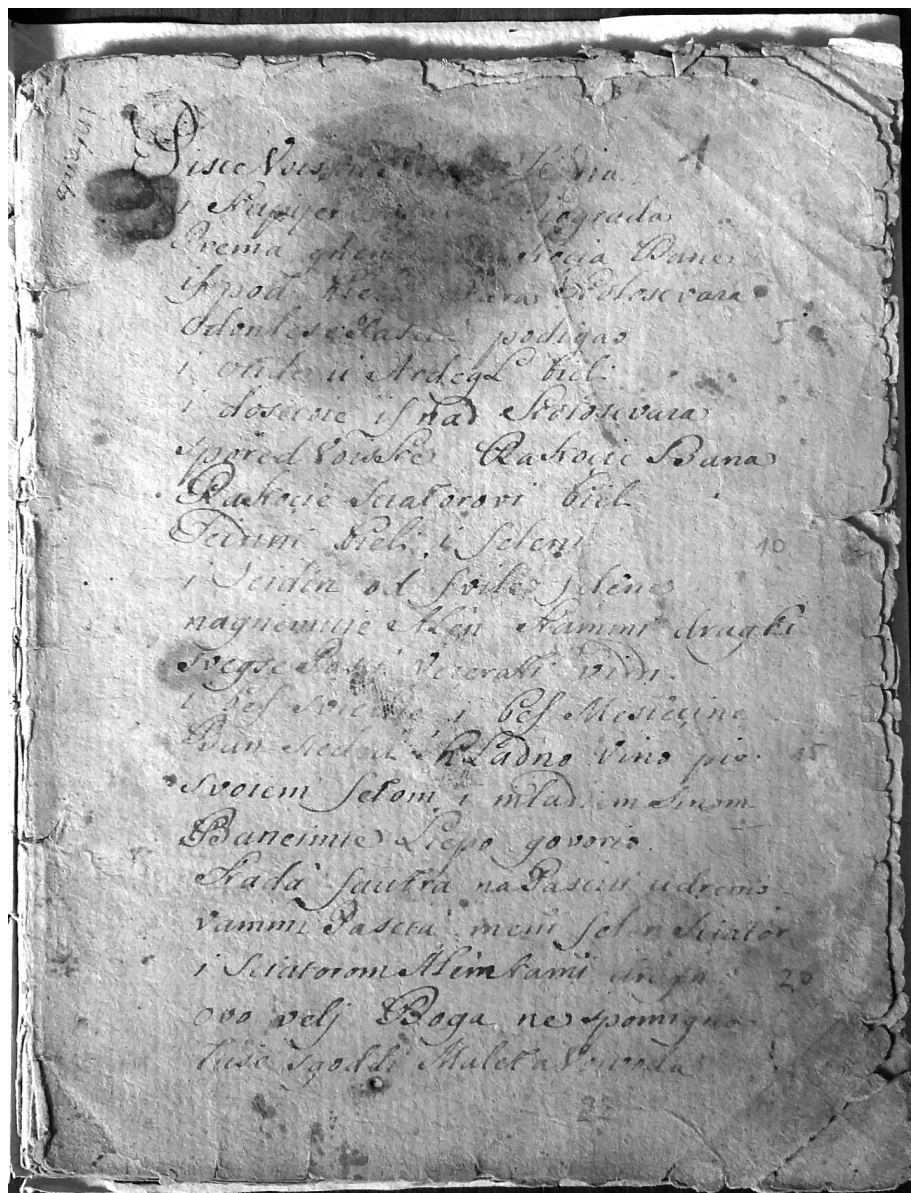
2.

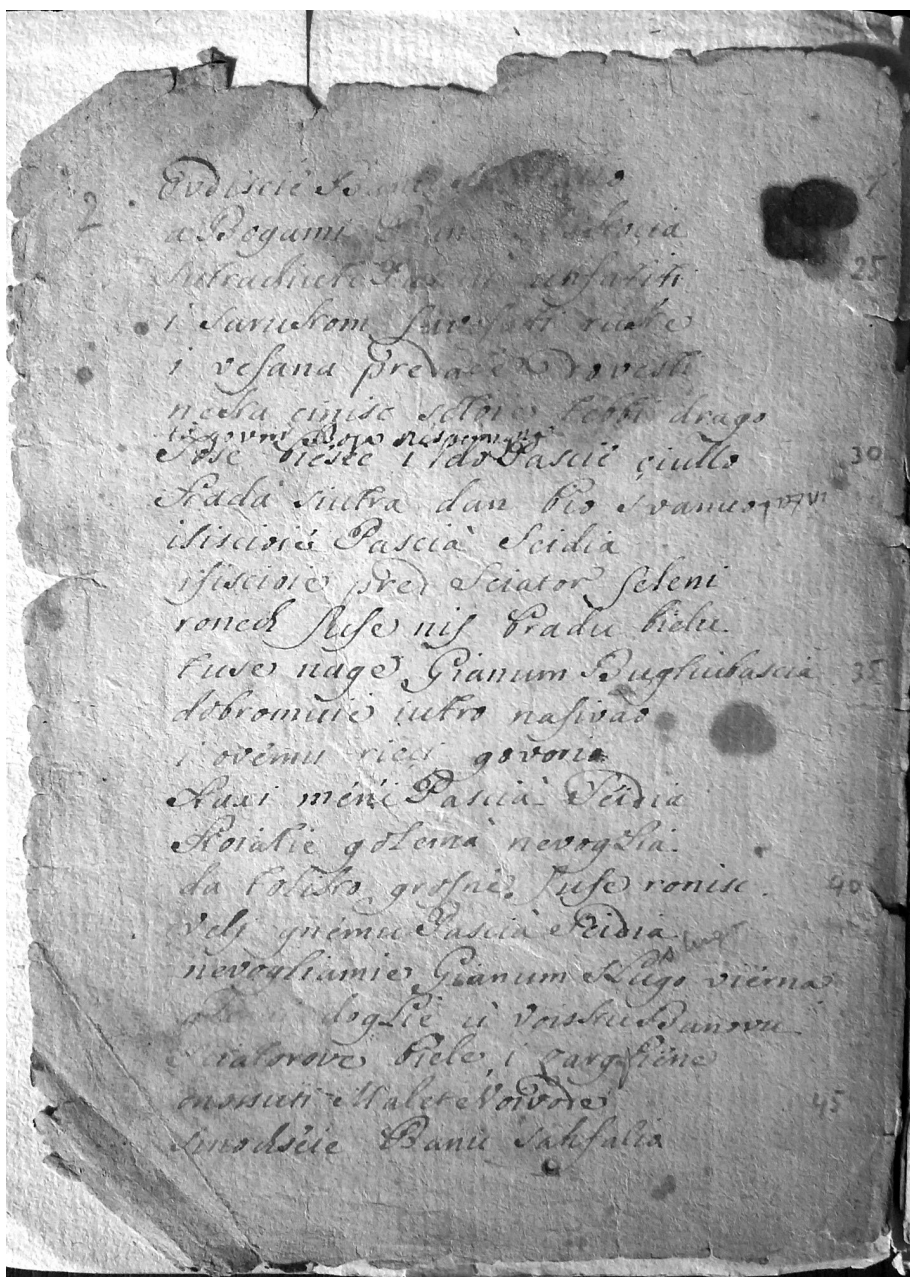
Podiže se jedna četa mala
Iz Atmana grada mađarskoga
Mala četa tri dobra junaka
Jedan junak Ognjenin Mađzare
Drugi junak Svilović Milinko
Treći junak Sifariću Petre
Al odoše četv četovati
K Udvaru carevomu gradu
Kad su bili gori u planini
Prema gradu bijelu Udvaru
U Udvaru mnoge vatre goru
Govorio Ognjenin Mađzare
O moj druže Sifariću Petre
Sedi druže ovdi u Dundare
Poću Ognjin ka Udvaru gradu
S drugom našim Svilović Milinkom
Ognjin znaše turski i mađarski
Obukoše sve ruho turacko
Kad su došli k Udvaru pred vrata
Al pred vrata šezdeset Turaka
Nad njim glava Pandža Useine
Govorio Ognjenin Mađzare
Božja pomoć Pandžo Useine
Daj Bog dobre neznana delijo
Od Udvara vrata otvorili
Prođe Ognjin mimo jedna vrata
Al kad dođe i na druga vrata
I tu Ognjin lijepo govoraše
I druga mu vrata otvoriše
Prođe junak mimo dvojna vrata
A kad dođe i na treća vrata
I treća mu vrata otvoriše
Prođe Ognjin mimo troja vrata
I uljeze k bijelom Udvaru
I kad dođe pod kulu bijelu
Govorio Ognjenin Mađzare
Svomu drugu Svilović Milinku
Ti pridrži naše dobre konje

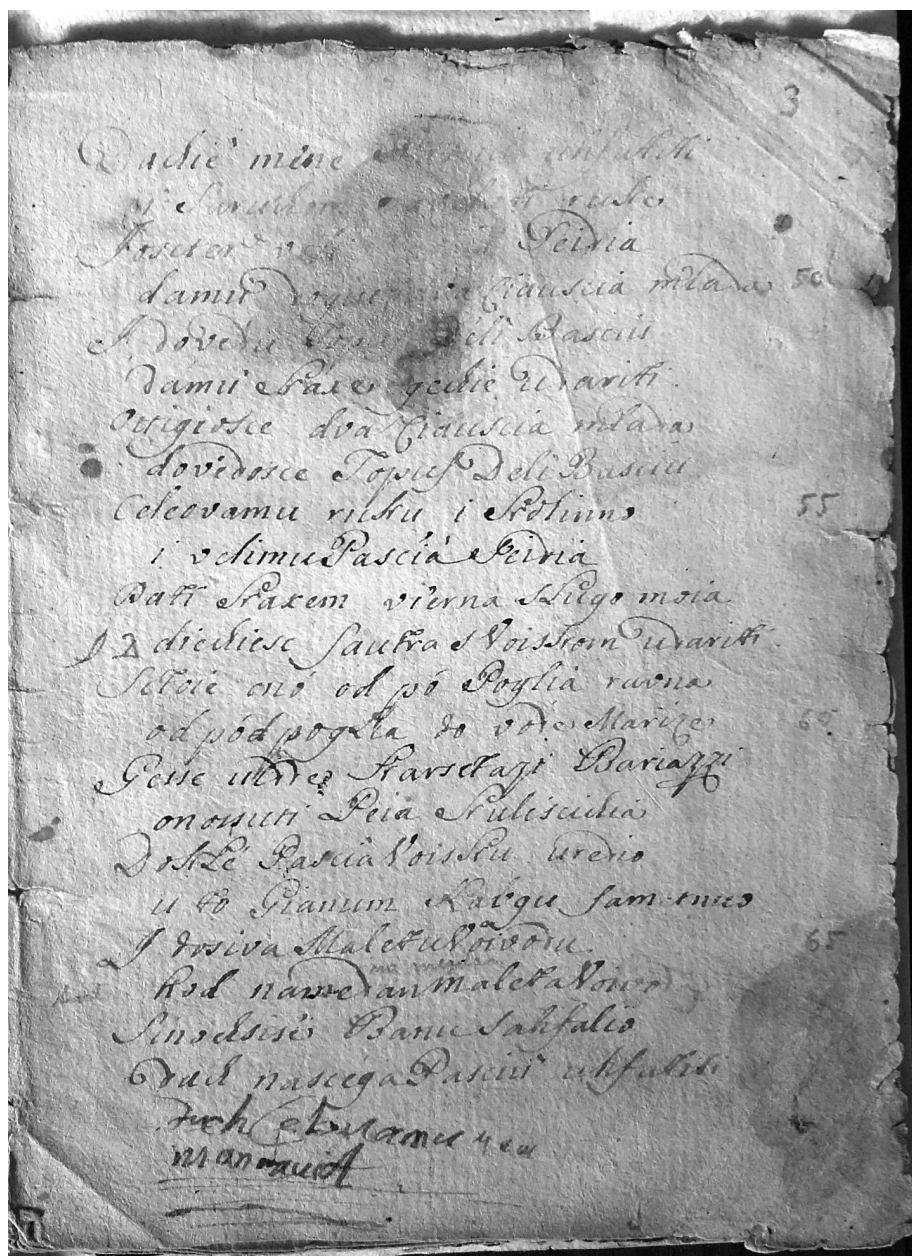
Ja ću poći u kulu bijelu
Vidijet žamor po kuli bijeloj
Ode Ognjen u kuli bijeloj
Kad u kulu trideset Turaka
Vino piju s begom od Udvara
Govorio Ognjenin Madžare
Božja pomoć 30 Turaka
Svi se Turci na noge skočiše
Daj Bog dobre neznana delijo
Begu u ruke čaša se zgodila
Ter mu daje čašu punu vina
Govorio Ognjenin Madžare
Zdrav da mi si bane od Udvara
Govorio bane od Udvara
Ni u moje ni u tvoje zdravlje
Neg u zdravlje dobroga junaka
Koj donese Ognjinovu glavu
Ili živa il glavu donese
Tad govori Ognjenin Madžare
Tako t boga beže od Udvara
Poznaš li Ognjenin Madžara
Govorio beže od Udvara
Nijesam ga očima vidio
Nego mi su kazovali Turci
Ima ranu na desnom obrazu
Diže Ognjin kalpak od obraza
I govori begu od Udvara
Jel ovaki Ognjenin Madžare
Banu u ruke čaša puna vina
Od straha mu čaša ispanula
Vino mu se po sofri prolilo
Kad to vide Ognjenin Madžare
Skide britku sablju iza pasa
Ter pogubi 30 Turaka
A bega je živa uhitio
Od kule ga dolje preinao
Tad govori Ognjenin Madžare
Tako t Boga Svilović Milinko
Ti uzjaši moga dobra konja
Da ti podam bega sa sobome

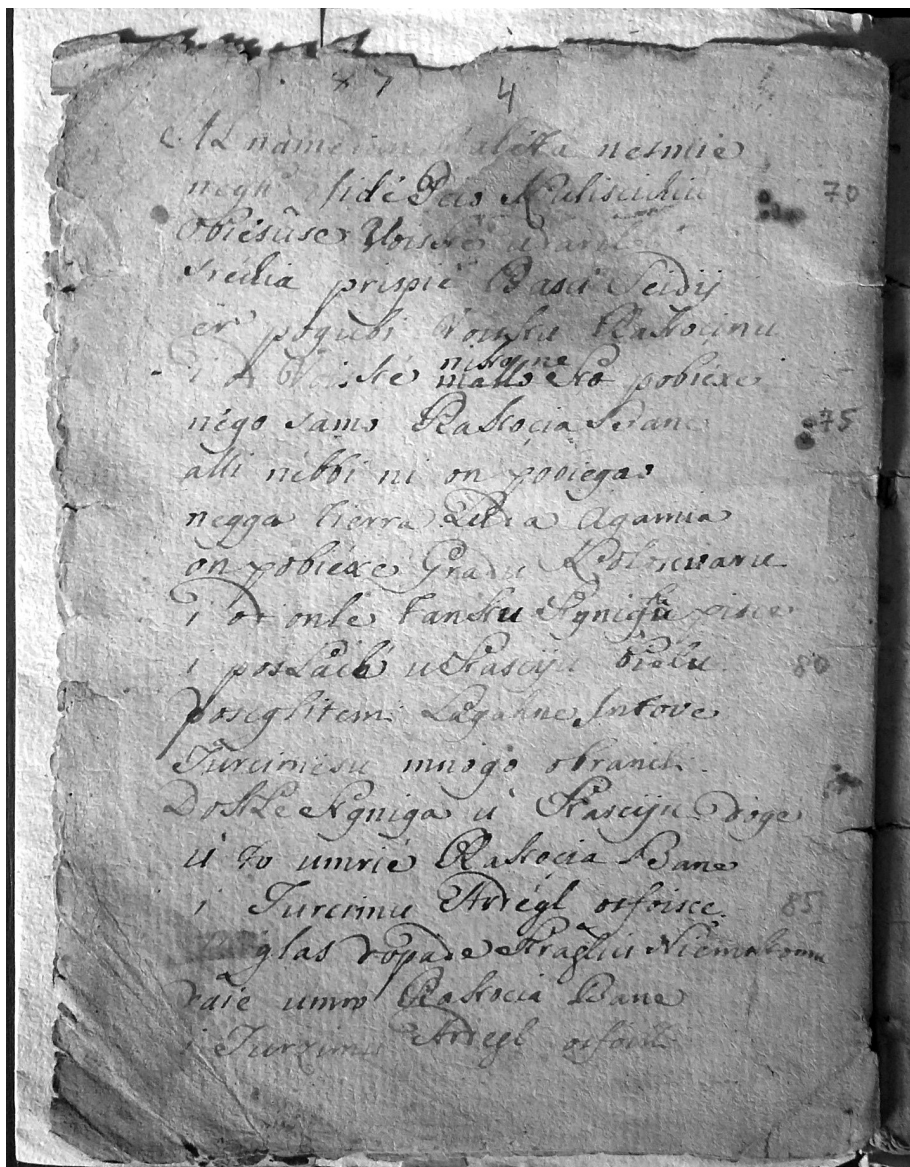
Milinko ga bješe poslušao
I uzjaha Ognjenova konja
I bega je sa sobom uzeo
S njim izljeze iz Udvara grada
San je snio bane od Hatmana
U Hatmanu gradu mađžarskomu
Kad se digo šutra u sabahu
Sabrao je glavare knezove
Načaske sam čudan san vidio
Digoše se dva siva sokola
Od Hatmana grada mađžarskoga
Ter odoše ka Udvaru gradu
Donesoše utvu zlatokrilu
Govorili glavari knezovi
Gospodine bane od Hatmana
Otišli su tri dobra junaka
Otišli su četv četovati
Ako Bog da robje će dovesti
Ili robje il glavu donesti
Jošte oni tako u riječi
Ali otuda Ognjenin Mađžare
Sobom vodi bega od Udvara
Kad to vide bane od Hatmana
Podiže se na noge junačke
Ter ih ljubi među crne oči.

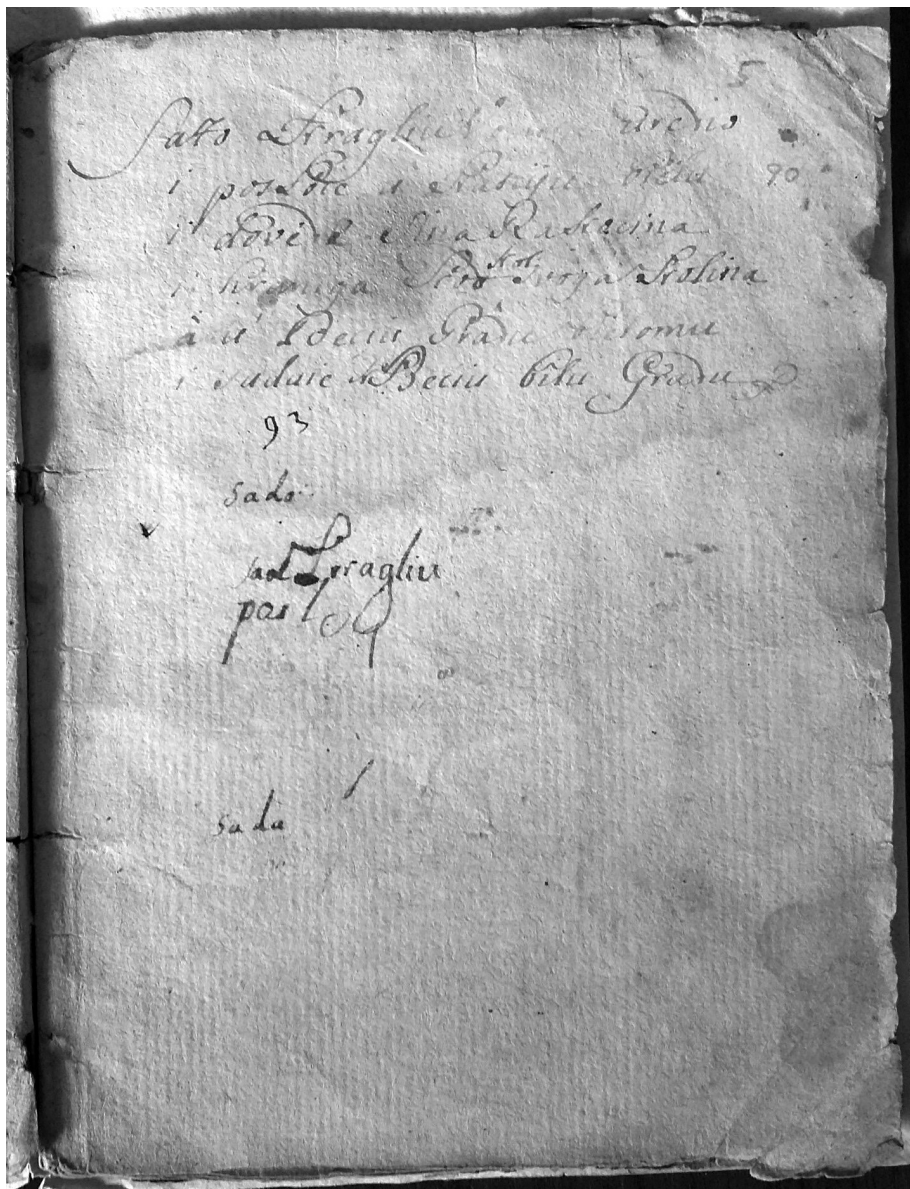
ZBIRKA KRSTA MAZAROVIĆA (OKO 1710)

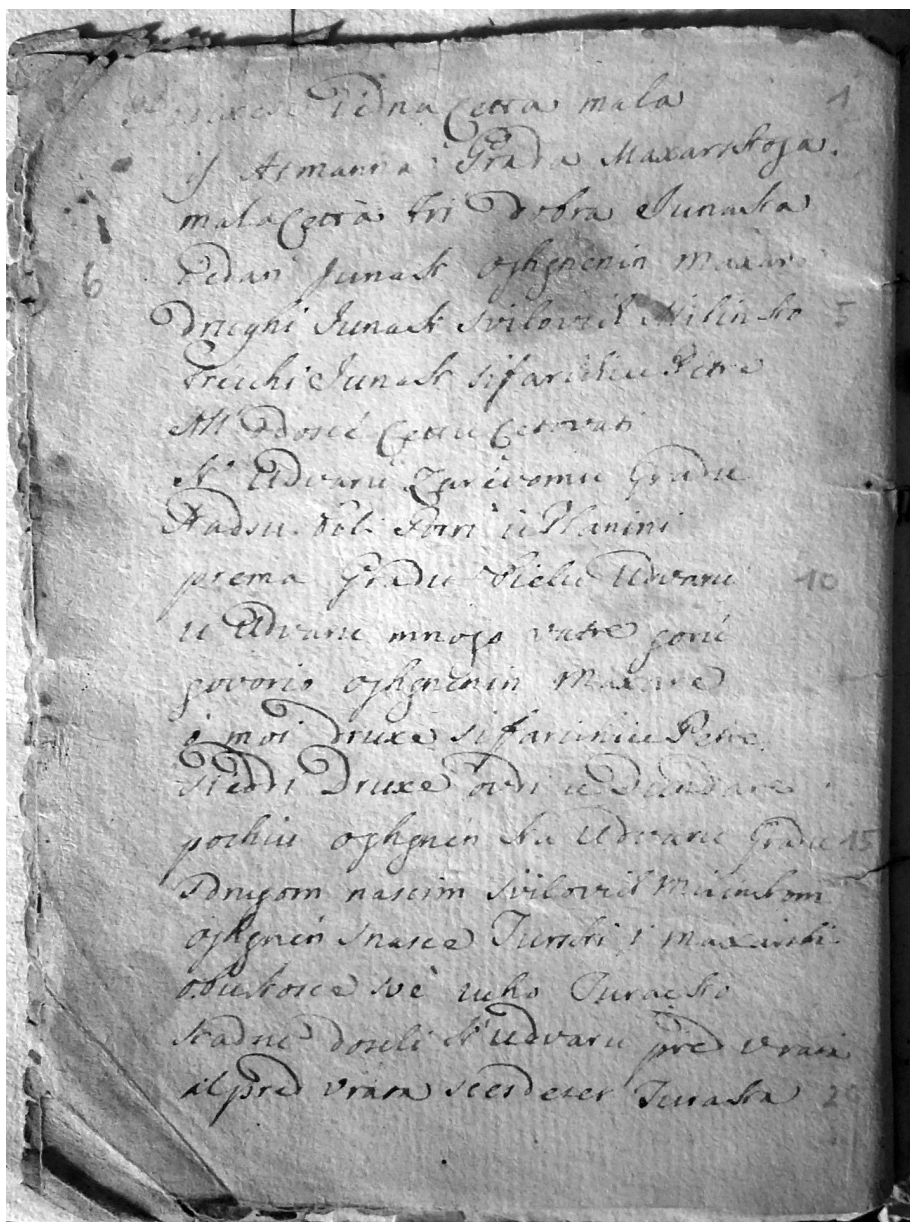

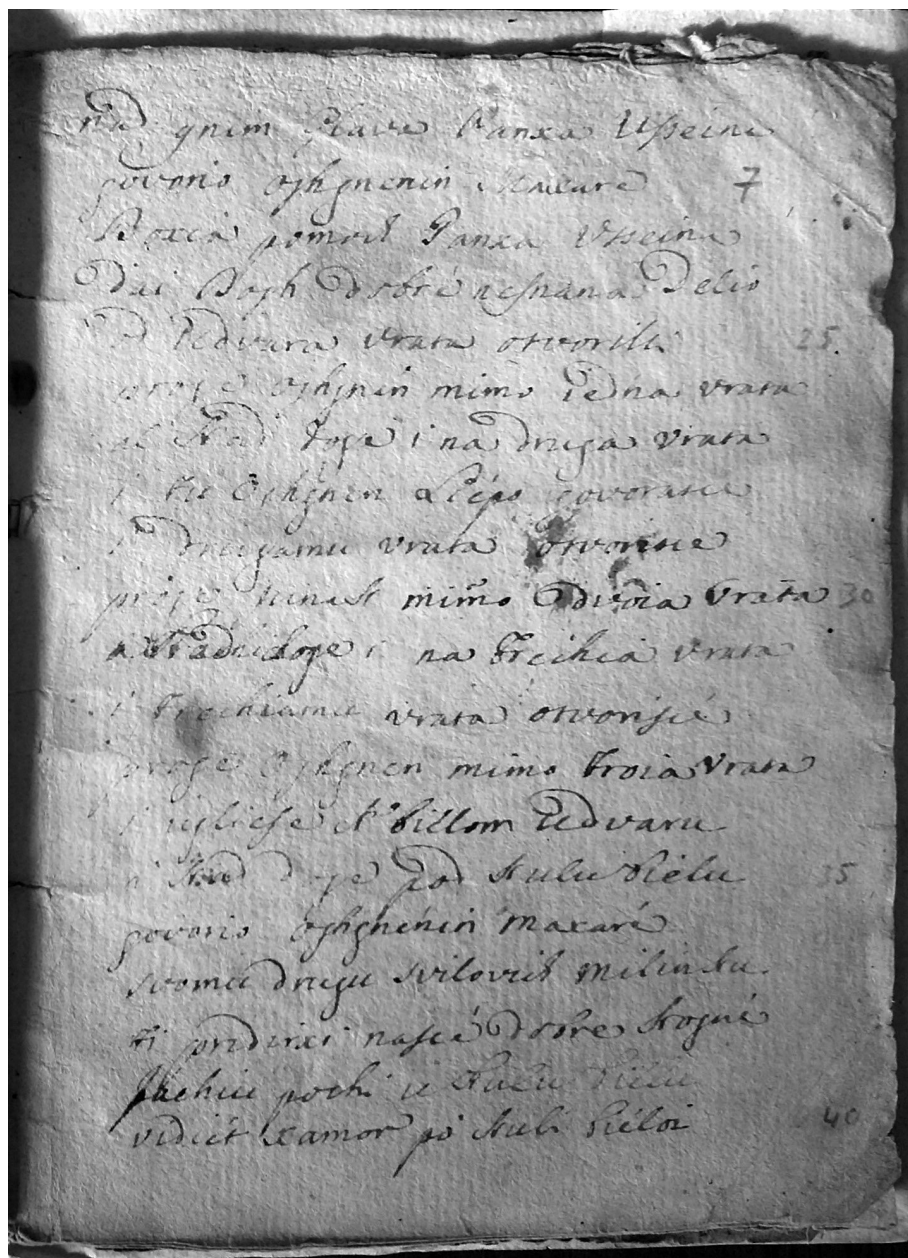

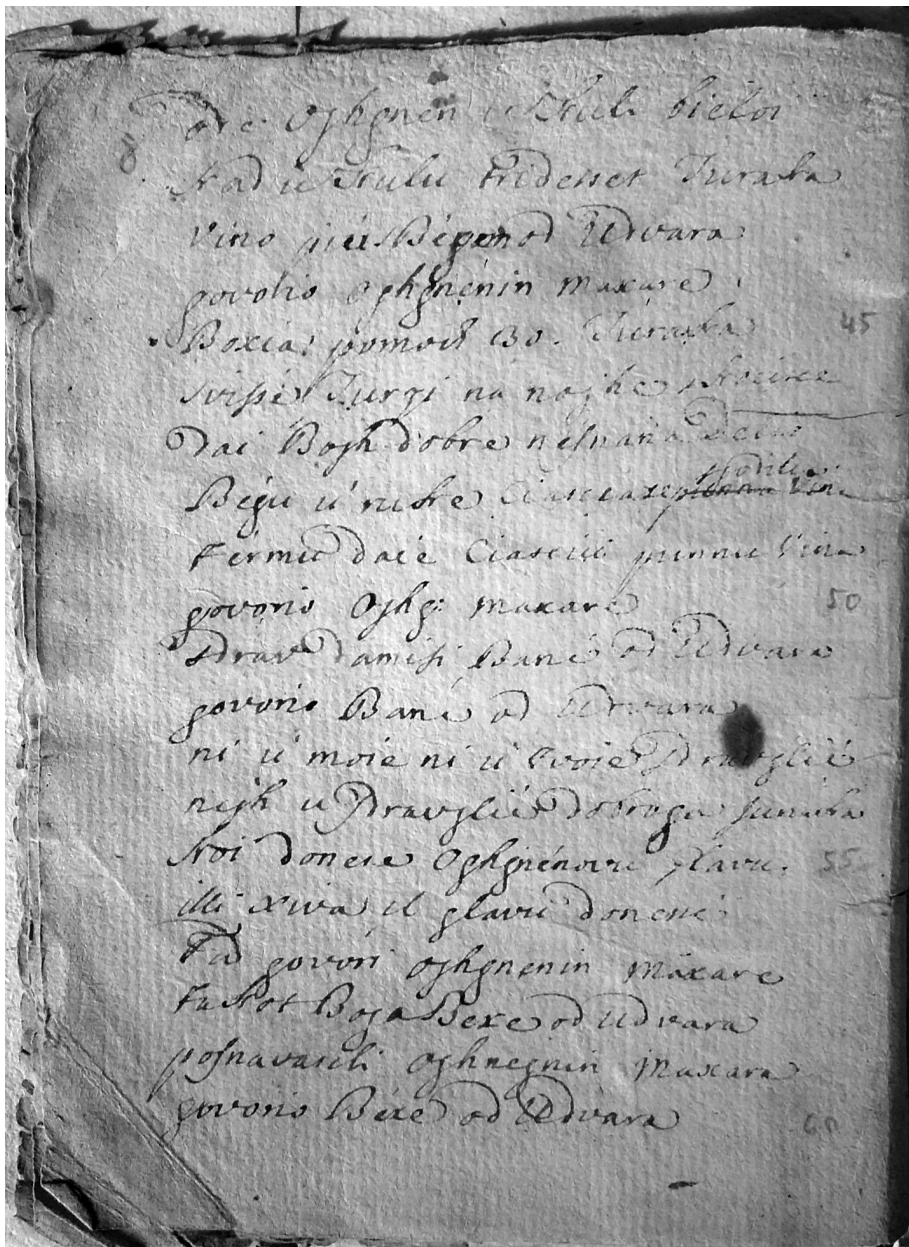

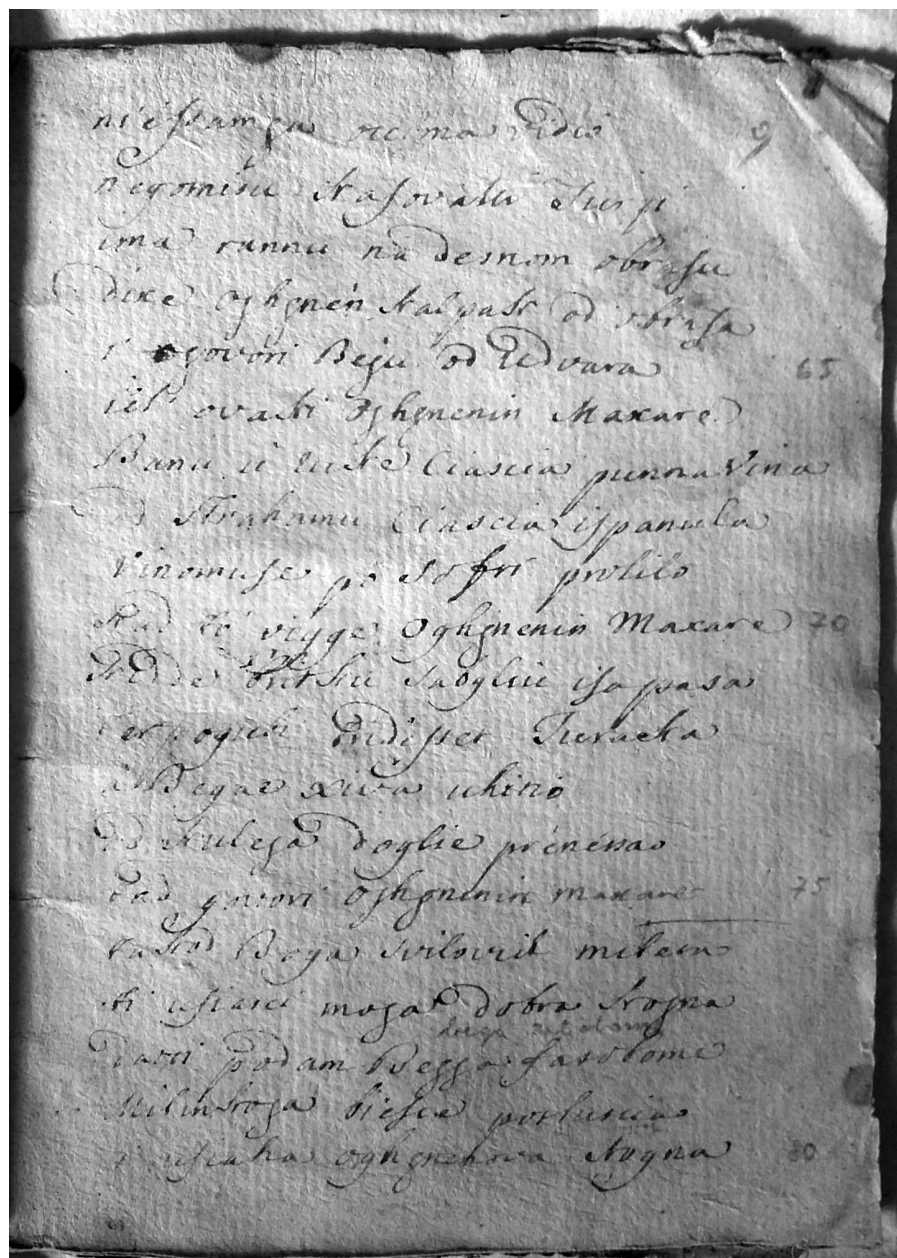

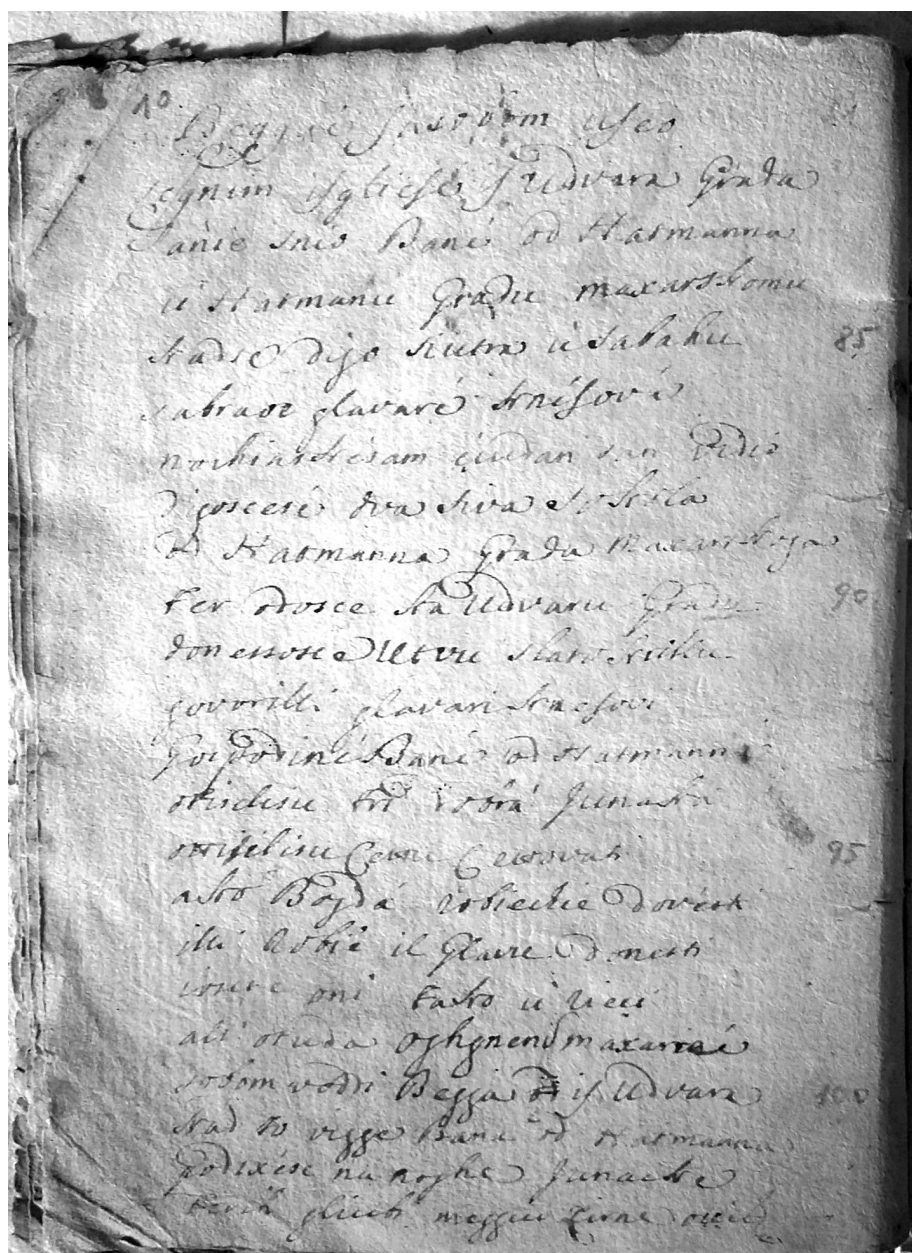

11

Dinon

maro Raso

Jojo Mazargovich Mladi
(vile Mazargovich Mladi †

Ariona Broza Mladi

Maro Broza

Nico Mazargovich Ml

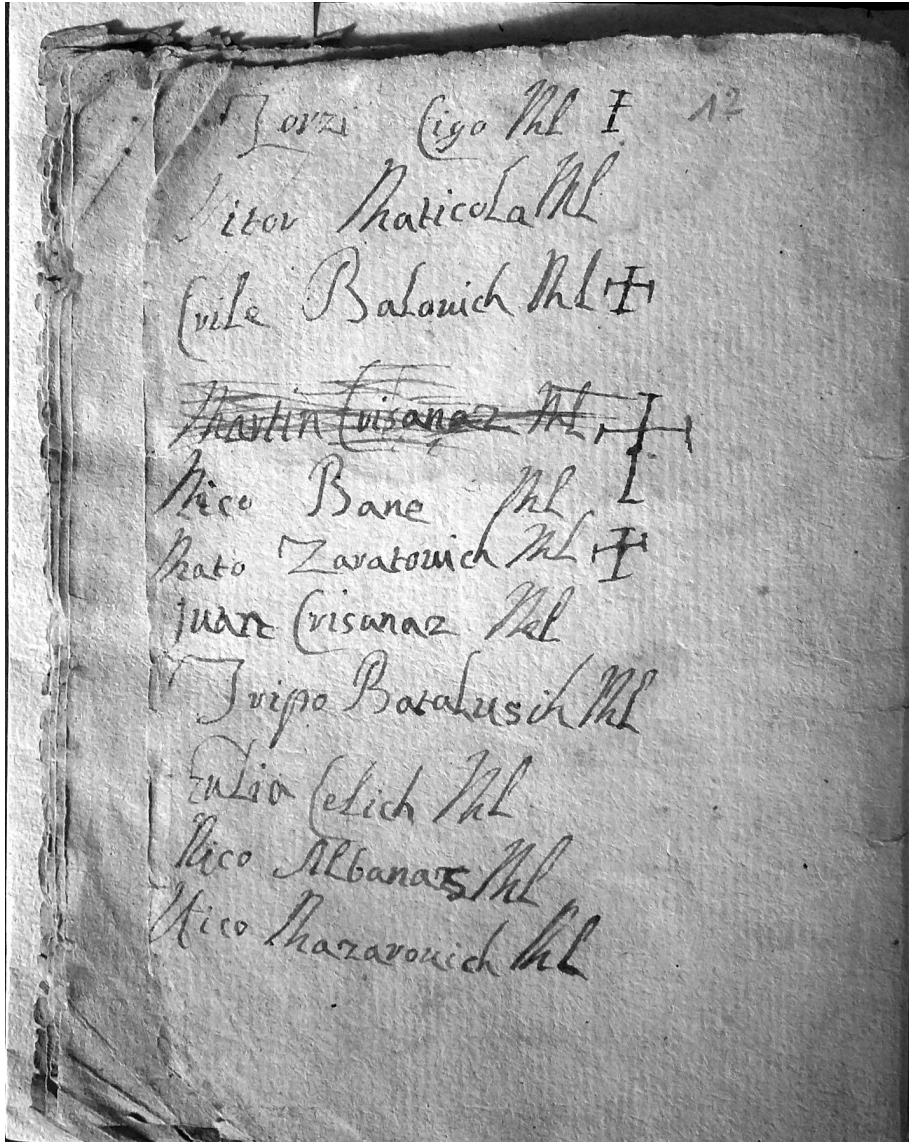
~~Maro Mazargovich Ml †~~

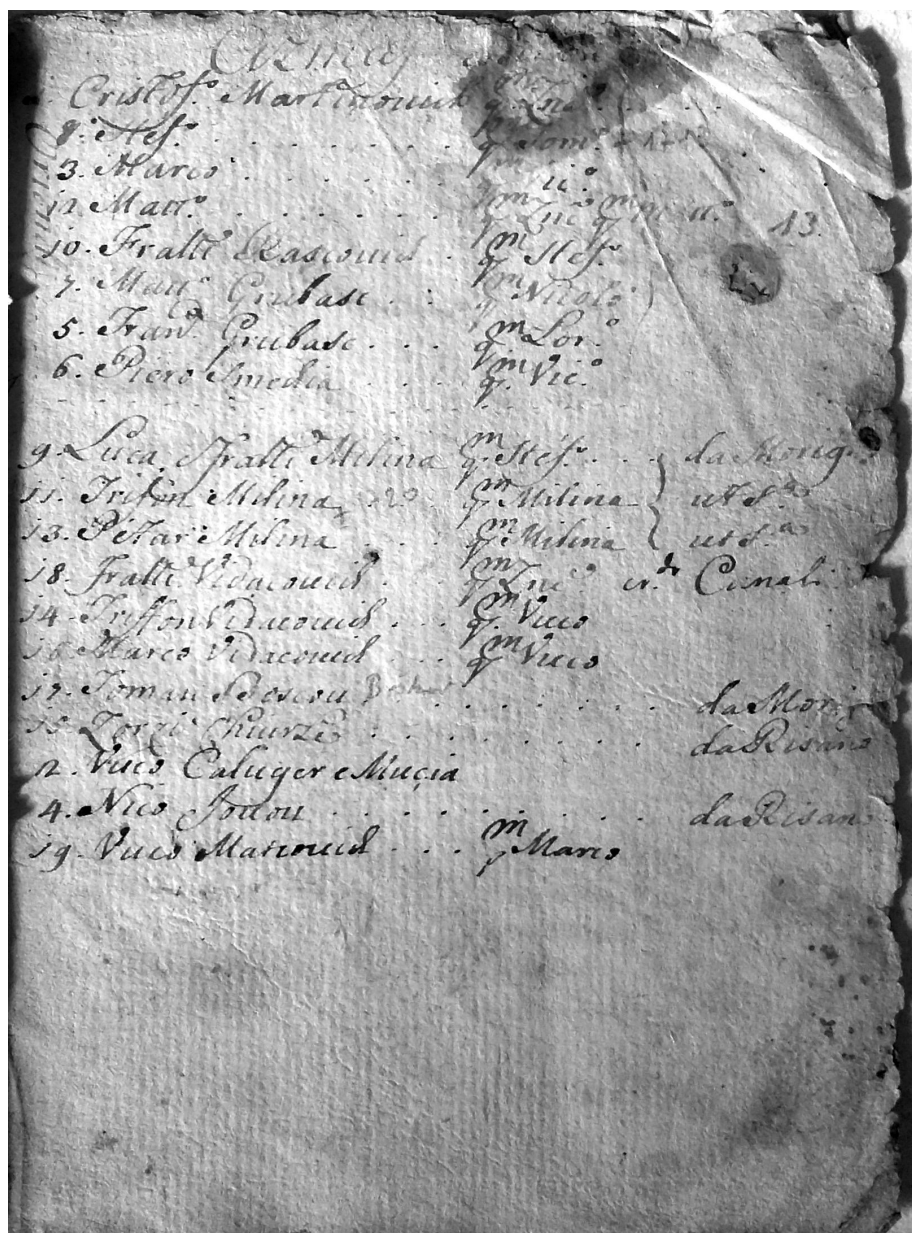
~~Nico Ariona †~~

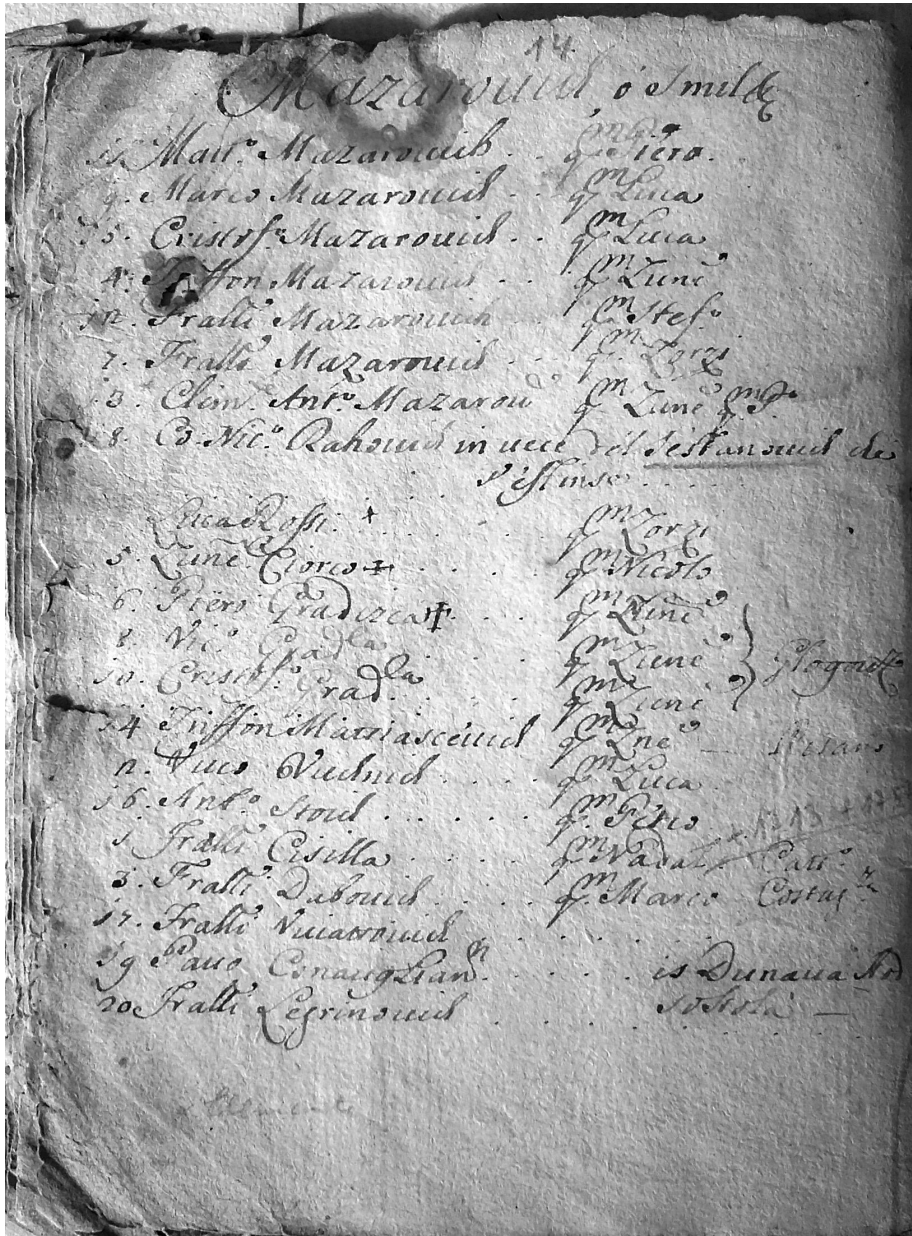
Staan Zambela Ml

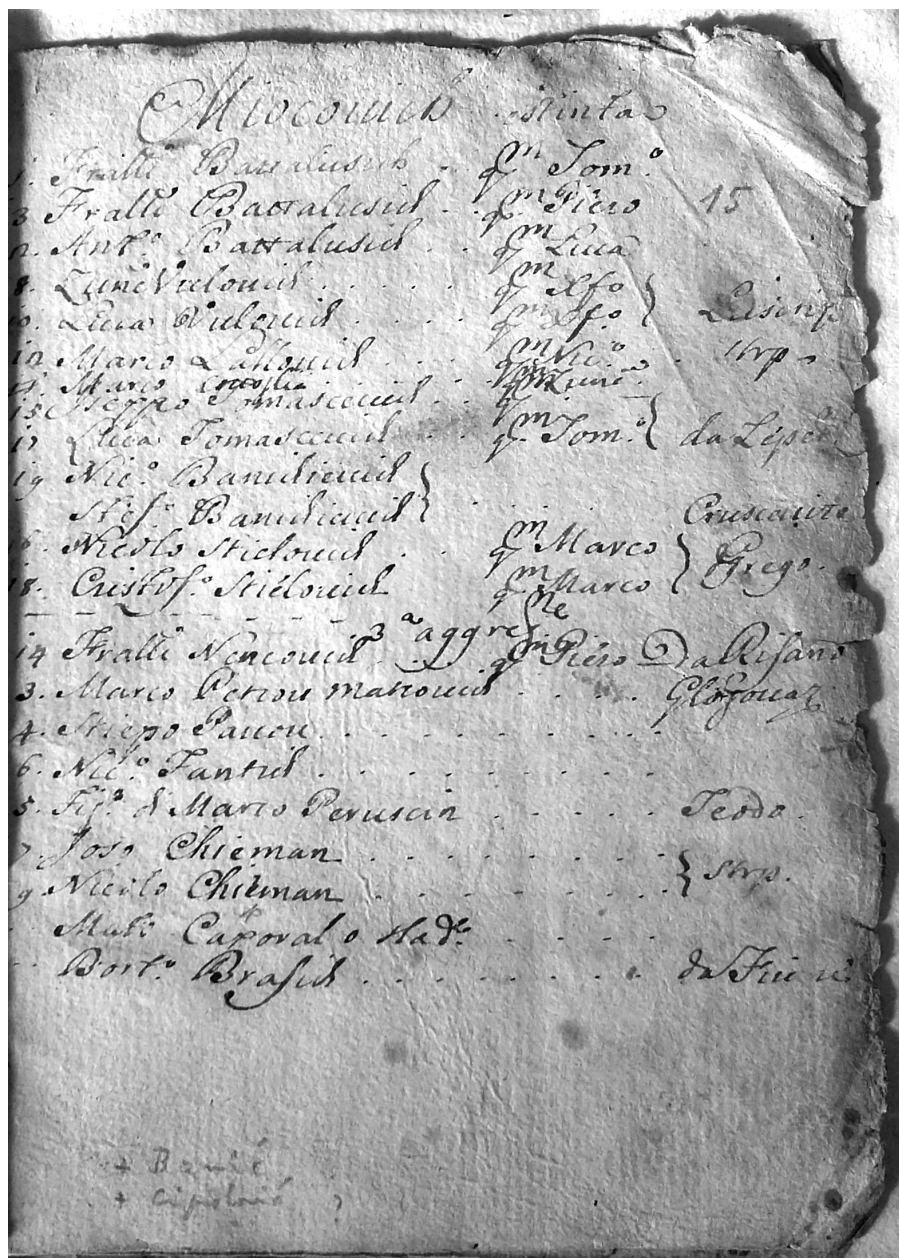
(vile Zambela Ml

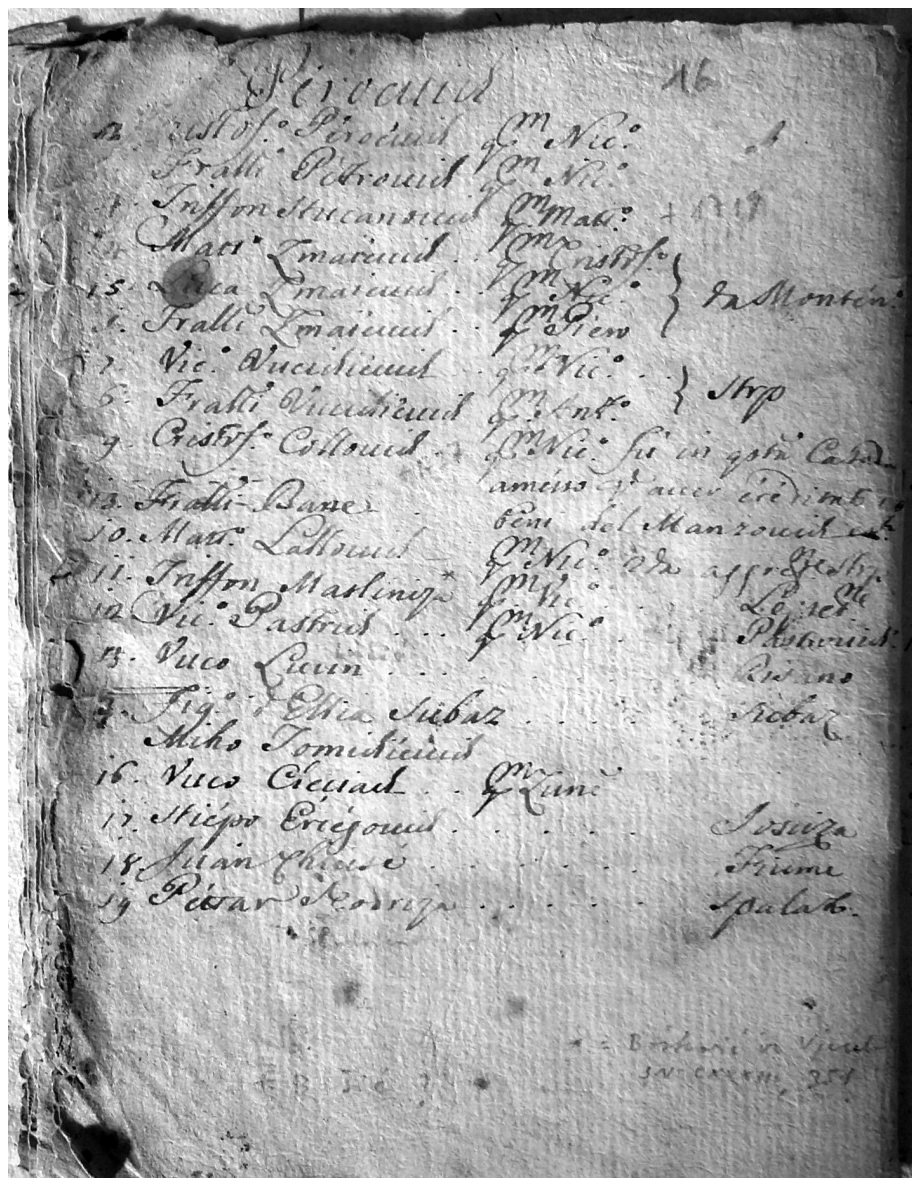
Vico Maricola Ml

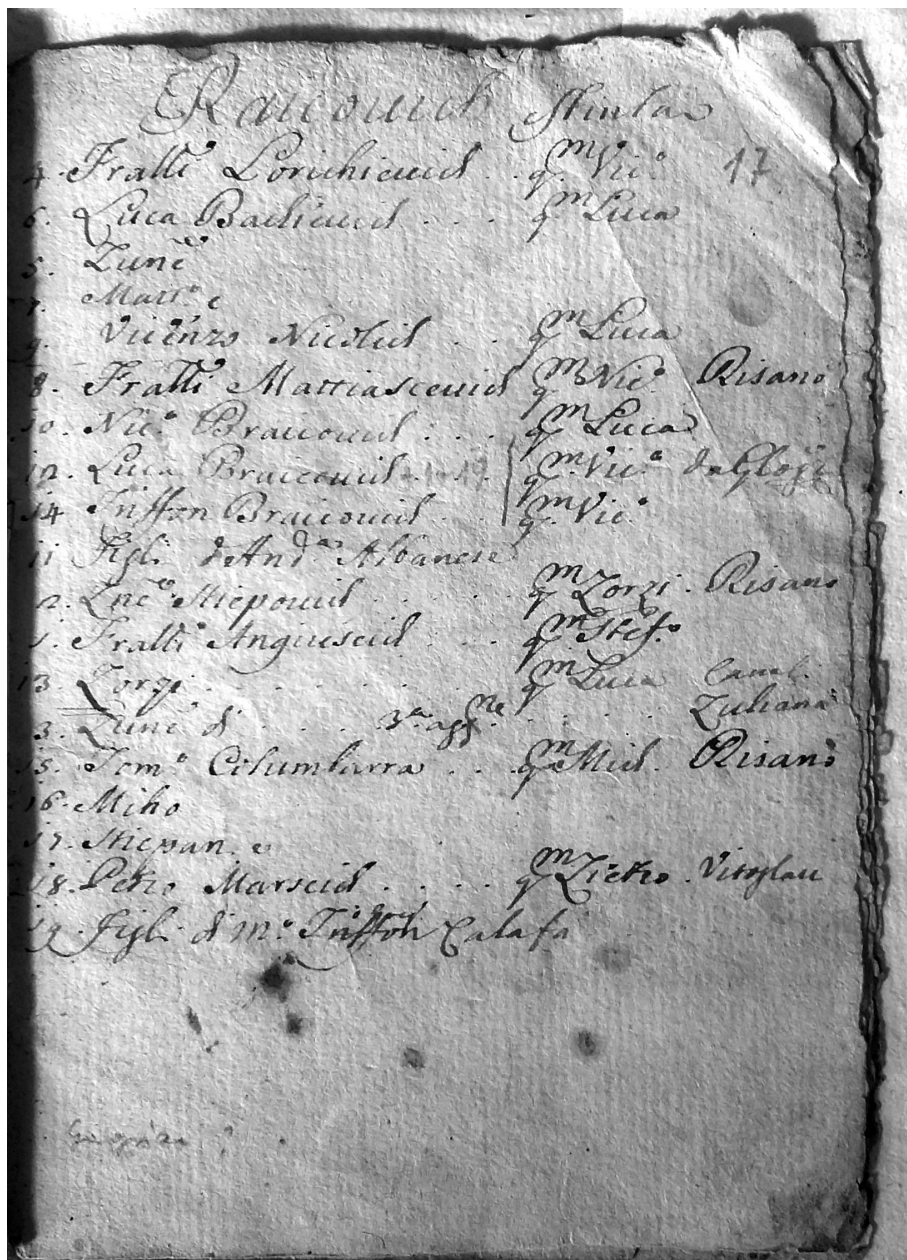

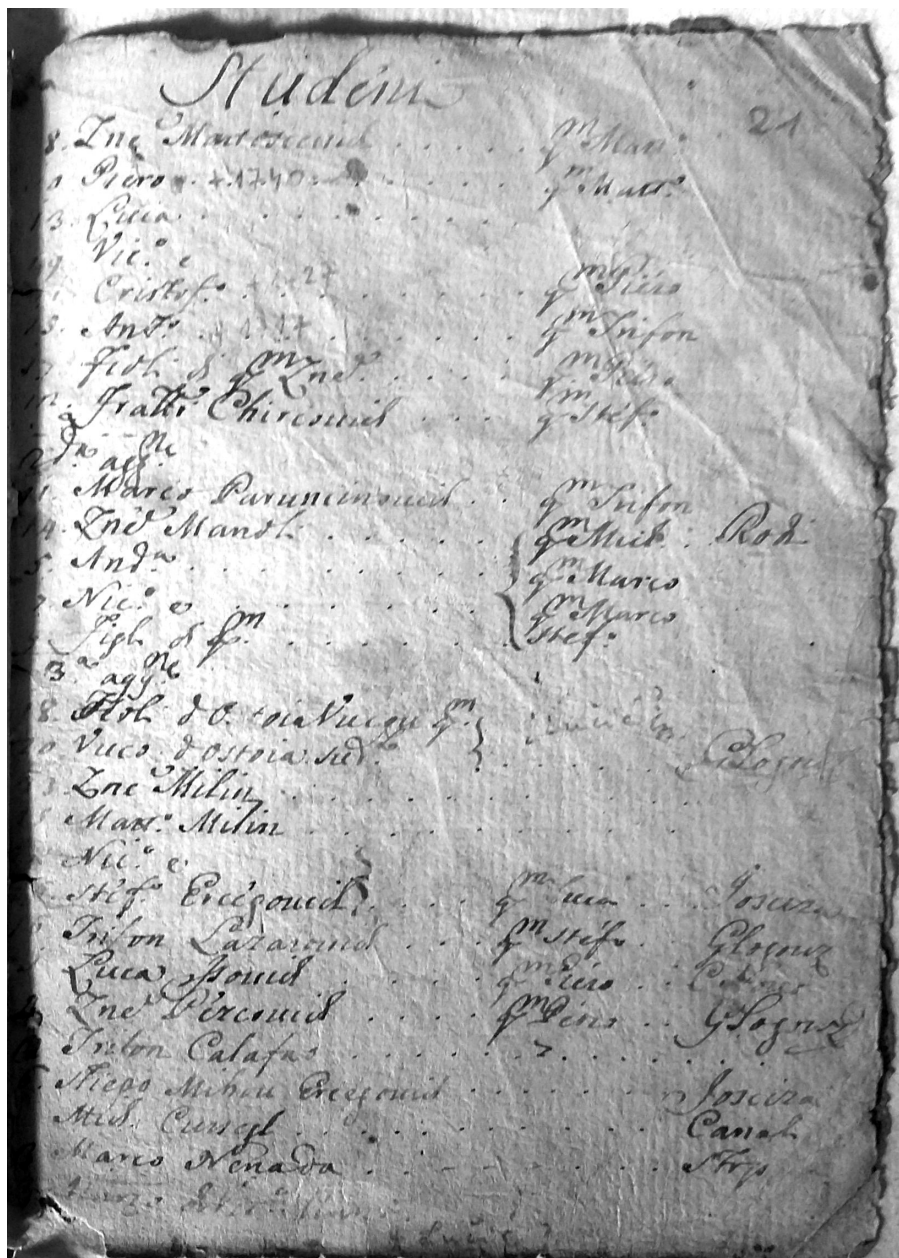

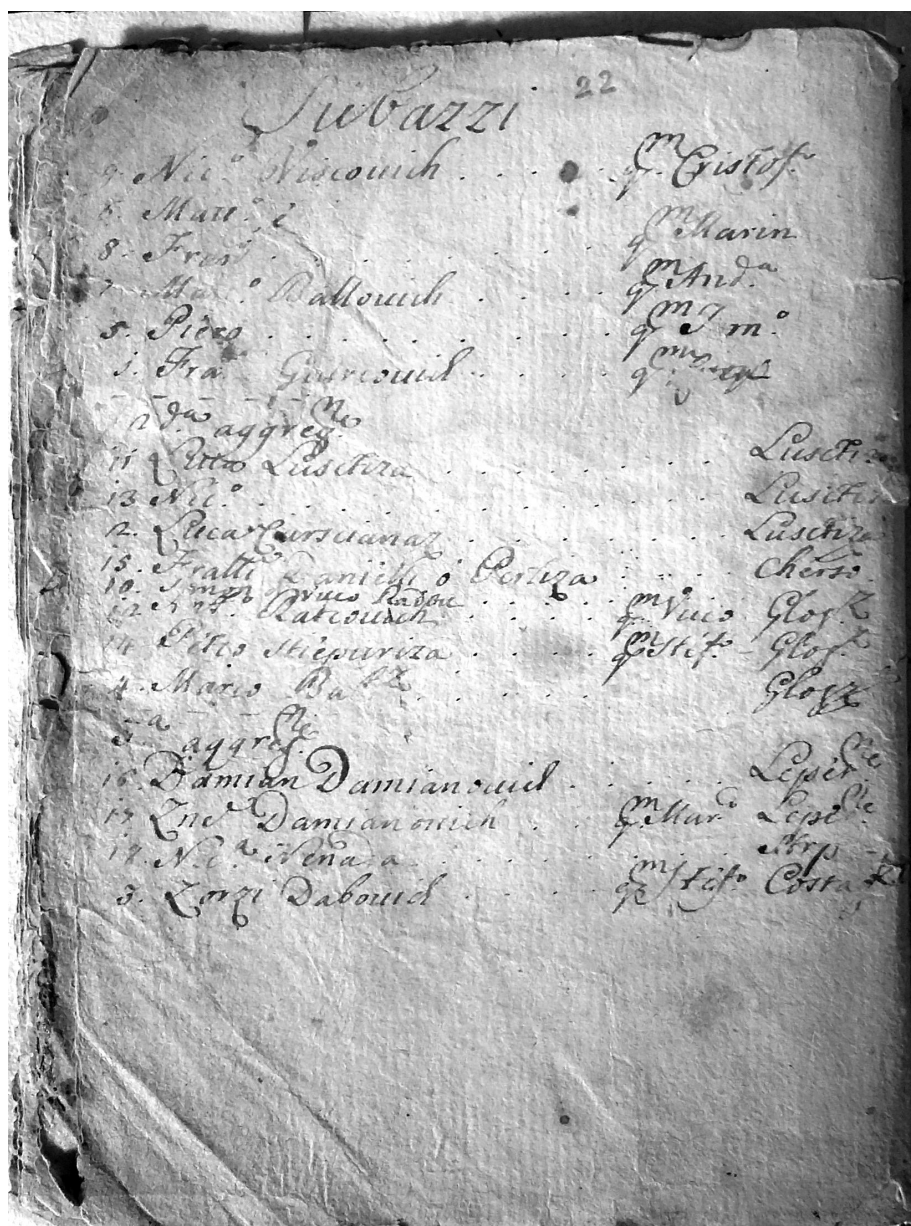

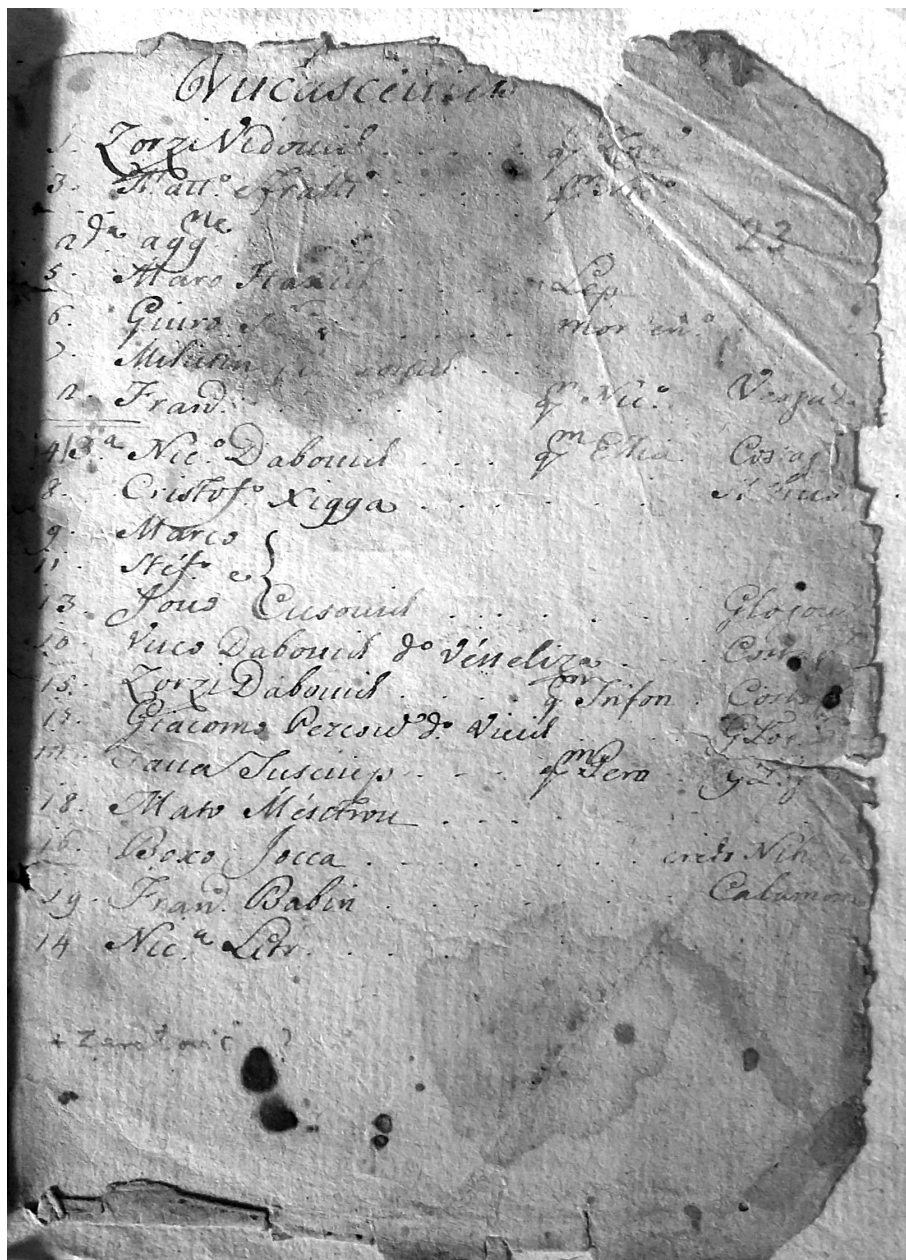
Nestorilovskih istina			
1. Luce Marinovici	on Luce	} 48	
2. Luce	on Luce		
3. Nic	on Luce		
4. Piers	on Luce		
5. Luce Crussala	on Luce	} 48	
6. Fratti Buechia	on Luce		
7. Luce Buechia	on Luce		
8. Nic Buechia	on Luce		
9. Cristof Ferrara	on Luce	} 48	
10. Cristof Colouid	on Luce		
11. Giac. Jacob Colouid	on Luce		
12. Fratti Colouid	on Luce		
13. Nic Colouid	on Luce	} 48	
14. Nic. Nulicid	on Luce		
15. Luce Nulicid	on Luce		
16. Luce Nulicid	on Luce		
17. Cristof Chiga	on Luce	} 48	
18. Fran. Gaciga	on Luce		
19. Luce Gaciga	on Luce		
20. Luce Gaciga	on Luce		
21. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
22. Luce Gaciga	on Luce		
23. Luce Gaciga	on Luce		
24. Luce Gaciga	on Luce		
25. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
26. Luce Gaciga	on Luce		
27. Luce Gaciga	on Luce		
28. Luce Gaciga	on Luce		
29. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
30. Luce Gaciga	on Luce		
31. Luce Gaciga	on Luce		
32. Luce Gaciga	on Luce		
33. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
34. Luce Gaciga	on Luce		
35. Luce Gaciga	on Luce		
36. Luce Gaciga	on Luce		
37. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
38. Luce Gaciga	on Luce		
39. Luce Gaciga	on Luce		
40. Luce Gaciga	on Luce		
41. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
42. Luce Gaciga	on Luce		
43. Luce Gaciga	on Luce		
44. Luce Gaciga	on Luce		
45. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
46. Luce Gaciga	on Luce		
47. Luce Gaciga	on Luce		
48. Luce Gaciga	on Luce		
49. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
50. Luce Gaciga	on Luce		
51. Luce Gaciga	on Luce		
52. Luce Gaciga	on Luce		
53. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
54. Luce Gaciga	on Luce		
55. Luce Gaciga	on Luce		
56. Luce Gaciga	on Luce		
57. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
58. Luce Gaciga	on Luce		
59. Luce Gaciga	on Luce		
60. Luce Gaciga	on Luce		
61. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
62. Luce Gaciga	on Luce		
63. Luce Gaciga	on Luce		
64. Luce Gaciga	on Luce		
65. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
66. Luce Gaciga	on Luce		
67. Luce Gaciga	on Luce		
68. Luce Gaciga	on Luce		
69. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
70. Luce Gaciga	on Luce		
71. Luce Gaciga	on Luce		
72. Luce Gaciga	on Luce		
73. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
74. Luce Gaciga	on Luce		
75. Luce Gaciga	on Luce		
76. Luce Gaciga	on Luce		
77. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
78. Luce Gaciga	on Luce		
79. Luce Gaciga	on Luce		
80. Luce Gaciga	on Luce		
81. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
82. Luce Gaciga	on Luce		
83. Luce Gaciga	on Luce		
84. Luce Gaciga	on Luce		
85. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
86. Luce Gaciga	on Luce		
87. Luce Gaciga	on Luce		
88. Luce Gaciga	on Luce		
89. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
90. Luce Gaciga	on Luce		
91. Luce Gaciga	on Luce		
92. Luce Gaciga	on Luce		
93. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
94. Luce Gaciga	on Luce		
95. Luce Gaciga	on Luce		
96. Luce Gaciga	on Luce		
97. Luce Gaciga	on Luce	} 48	
98. Luce Gaciga	on Luce		
99. Luce Gaciga	on Luce		
100. Luce Gaciga	on Luce		

Sciloppi		19
1. And. Sciloppi	on Luc	
2. Stef. Sciloppi	on Luc	
3. Cristof. Sciloppi	on Luc	
4. Fratt. Bronza	on And	
5. Luca Lamb.	on Luc	
6. Luc. Lamb.	on Luc	
7. Fratt. Lamb.	on Luc	
8. Piero Lamb.	on Luc	
9. And. Lamb.	on Luc	
10. Simon Lamb.	on Luc	
11. Stef. Cigo	on Luc	
12. Ant. Pociucich adrag	on Luc	Moriga
13. Torji Pociucich	on Luc	Relians
14. Luca Candoro		
15. Luca Passor		
16. Nic. Turromanin	on Luc	Cartti
17. Giuro Min. Beaciori		Lozoz
18. Tom. Crilouich	on Luc	Lozoz
19. Marc. Crilouich	on Luc	Lozoz
20. Luc.		Brasao

Stolica		20
1. St. Jo. Stolica	m. Luce	
2. Infon	m. Luce	
3. Mares	m. ne	
4. Frati	m. Jac.	
5. Nic.	m. Jac.	
6. Trifon Palauicini	m. Jac.	
7. Zic. Burauicini	m. Jac.	
8. Nic. Burauicini	m. Jac.	
9. Pref.	m. Jac.	
10. Zic. e	m. Jac.	
11. Antonis	m. Jac.	
12. Frati Burauicini	m. Jac.	
13. Zic. ag. Frati Tomiceid	m. Jac.	Pastor.
14. Nic. Collog. Lea	m. Jac.	
15. Mares. Mares. inas	m. Jac.	
16. Nic. Mares. inas	m. Jac.	
17. Fran. Laurencid	m. Jac.	
18. Dom. Laurencid	m. Jac.	
19. Zic. Jac. Mares. Popovici	m. Jac.	
20. Nic. Mares.	m. Jac.	
21. Nic. Sirovici	m. Jac.	
22. Zic. Rupid	m. Jac.	
23. Fran. Mihale	m. Jac.	
24. Zic. Jac. Piron	m. Jac.	
25. Nic. Piron	m. Jac.	
26. Nic. Piron	m. Jac.	
27. Zic. Piron	m. Jac.	
28. Nic. Piron	m. Jac.	
29. Nic. Piron	m. Jac.	
30. Nic. Piron	m. Jac.	

Aleksandar RADOMAN
Adnan ČIRGIĆ

**REPORT ON THE STUDY OF KRSTO MAZAROVIĆ'S BOOK OF
POETRY FROM THE STATE ARCHIVES IN PERAST**

In this paper, the authors provide a review of Krsto Mazarović's book of poetry from early 18th century. The original manuscript is located in the state archives in Perast and contains only two decasyllabic epic poems, accompanied by the "list of souls", i.e. list of Perast families and their members. The paper includes the transcription of the poems and photos of the manuscript.

Key words: *Krsto Mazarović, Perast, usmena književnost, deseteračke pjesme*